

ICCM Nyári Akadémia, Salzburg – Egy követendő példa a fesztiválvárosból

Az ICCM (**I**nternational **C**enter for **C**ulture and **M**anagement) a **Kultur-Kontakt**-tal közösen 1995 óta rendezi meg Nyári Akadémiáját európai kulturális menedzserek részére. Az Akadémia felvételi követelménye egy kulturális projekt tervezetének benyújtása, amely tervezet egy aktuális, európai kapcsolatrendszer igénylő, marketing, pénzügyi és projekt menedzsment oldalról alátámasztott projekt alapjait tartalmazza. A zsűri e tervek alapján választja ki azt a 20-22 résztvevőt, akik az Akadémia 2 hetét a projekt végső formába öntésére használhatják fel a résztvevő tutorok segítségével.

Talán ebből a rövidke bevezetőből is kiderül, hogy a 20-22 menedzser a kulturális szféra valamennyi területét szinte lefedi, hiszen idén pl. a nemzeti videokönyvtártól kezdve a művésztelepen át az erdei szoborkiállításal egybekötött operafesztiválig sőt a tbiliszi nemzetközi táncfesztiválig minden művészeti ág képviseltette magát.

A két hét alatt minden nap reggel kilenctől este fél hatig tartott a workshop-szerű csoportmunka, 3 csoportban, négy témakörben. A négy fő aspektus, amelyben a projektek górcső alá kerültek a következők voltak:

Marketing – a tutor prof. **Armin Klein**, a ludwigsburgi pedagógiai főiskola tanszékvezetője volt. A szolgáltatás-marketing alapjait, a célközönség csoportjainak meghatározását az árpolitikát és promóciós technikákat vitattunk meg, és építettünk be saját projektjeinkbe.

Projekt management – a tutor **Herwig Pöschl**, az ICCM igazgatója, zeneszerző volt. A projekt születésétől a végrehatás ellenőrzéséig, részletesen elemeztük a folyamatot.

Fundraising – a tutor prof. **Dennis J. Rich**, a chicagói Columbia College Művészeti, szórakoztatási és médiame-

nedzsment tanszékének vezetője volt. Az alapkérdés: „*na jó, de miből???*” Volt, aki megtalálta a választ, és van aki még keresi...

Európai vonatkozások – a tutor **Ugo Bacchella**, a torinói Artlab/Fitzcaraldo művészeti tudományos vállalkozás igazgatója volt. Kapcsolatok az EU-n belül – egyedül sokkal nehezebb, de kérdés, hogy együtt könnyebb-e. Válasz néhány év múlva várható.

A két hét alatt a tanulóknak a témákhoz kapcsolódóan külön kiegészítő előadásokat is szerveztek esténként, így pl. lehetőség nyílt meghallgatni **Regina Wohlfarth** asszony, a salzburgi Ünnepi Játékok sajtófőnökének beszámolóját a Játékok múltjáról és jelenéről (*a jövőről nem beszélt túl sokat, de jelezte, hogy azért ott sincs minden aranyból...*), **Raymond Weber** úr, az Európai Közösség nevelési, kulturális és sport ügyekért felelős igazgatóját az EK kulturális terveiről Európában, vagy a Bertelsmann Media Group európai fejlesztési igazgatóját a jövő kulturális médiájáról.

Természetesen a legnagyobb ajándék az Ünnepi Játékok néhány programjára szóló belépőjegy volt. A szervezők itt is gondosan törekedtek arra, hogy minél szélesebb betekintést biztosítsanak a résztvevők számára – így jutottunk el a Camerata Salzburg és Sir Simon Rattle mind zenei mind karmesteri szempontból fantasztikus Mozart/Beethoven est-jére, Leos Janaëek Katja Kabanovájának bemutatójára és a SOON nevű amerikai „superformance-happening”-re. (*A szervezés minden profizmus ellenére sajnos sem Katja, sem a SOON előadás nem marad túl emlékezetes. Hiába no, ízlések és pofonok – de valahogy az ember Salzburgban nem annyira kíváncsi Leos Janaëekre...*).

Mindezek után néhány szót kell ejtenem magáról a tanulmányokról is, hiszen minden egyéb „cukormáz és csábí-

tás” ellenére ez a két hét nem csak elnevezésében hanem hatásában is felért egy nyári AKADÉMIAVAL. Olyan hiányokat pótló képzés ez, amelyre valamennyi művészetekkel foglalkozó menedzsernek szüksége van, ugyanakkor – főleg az ex-szocialista országokban – a mai napig nem lehet ilyesmit ilyen koncentráltan, ilyen gyakorlatiasan, azonnali alkalmazásban tanulni. Nagy, és régi hiánya ez (*is*) a magyar művészeti képzésnek, de legalább most már arra lehetőség nyílt, hogy a különféle támogatók révén kiadott, valamennyi költséget fedező ösztöndíjak révén ezeket a külföldi lehetőségeket az Európa keleti részéből érkező menedzserek is igénybe vehetik. És ki tudja: talán egyszer majd Magyarországon is beindulhat egy ehhez hasonló színvonalú, nemzetközileg is elismert, megfelelően támogatott és menedzselte Nyári Akadémia. Nagyon hasznos lenne, és példaértékű valamennyi, a kulturális szektorban tevékenykedő kolléga részére. Addig pedig remélem, hogy jövőre is lesz olyan magyar kolléga aki lehetőséget kap a részvételre, és gyarapítani tudja tudását ebben a valódi szellemi műhelyben.

Végezetül engedje meg a Kedves Olvasó, hogy ezúton is köszönetet mondjak a Magyar Zenei Tanács főtítkárának **Csébfalvi Évának**, a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetsége elnökének **Popa Péternek** és **Kovács Gézának**, a Nemzeti Filharmonikus Zenekar igazgatójának, akik nem csak felhívták figyelmemet erre a lehetőségre, de ajánló soraikkal támogatták is benyújtott felvételi pályázatomat. Köszönöm a lehetőséget és a bizalmat.

Laczkó Tóth Gergely

További információ az ICCM-ről és tevékenységéről a www.iccm.co.at cím alatt az Interneten olvasható.